

Mál nr. 434/2013

M
og
vátryggingafélagið X v/ almennrar slysatryggingar.

Ágreiningur um brottfall bótaréttar vegna vanrækrar tilkynningarskyldu.**Gögn.**

213. Málskot, móttækið 13.12.2013, ásamt fylgigögnum.

214. Bréf X, dags. 6.1.2014, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 1.5.2008 slasaðist M er hann féll af vélsleðanum A. Með tilkynningu um umferðarslys, dags. 30.10.2008, tilkynnti M um tjónið til X þar sem A mun hafa verið vátryggður, þ. á m. lögmælti slysatryggingu ökumanns og eiganda. Í tilkynningunni kemur fram að M sé málari að starfi og vinnuveitandi sé B.

Hlaut M einkum liðhlaup á hægri axlarhyrnulið auk þrengslamyndunar við axlarsinar. Af þeim sökum þurfti M að gangast undir aðgerð 12.11.2008 þar sem rými var aukið við axlarsinar, ytri endi hægra viðbeins var stytur og viðbeinið fest niður með plötu og saumaskap. Með matsgerð, dags. 20.11.2009, var M metinn til 15% varanlegrar örorku af völdum slyssins og varanlegur miski var metinn 15 stig. Stöðugleikapunktur var talinn vera 12.7.2009.

Í byrjun nóvember 2013 sendi M tilkynningu til X með kröfu um bætur vegna slyssins úr almennri slysatryggingu sem M hafði hjá félaginu. Vátryggingartaki slysatryggingarinnar er B. X hafnaði kröfunni á þeim forsendum að tilkynning um kröfu um bætur úr slysatryggingunni hafi borist eftir að ársfrestur til að tilkynna um kröfuna skv. 1. mgr. 124 gr. laga um vátryggingarsamninga (vsl.) hafi verið liðinn. M hefur ekki fallist á afstöðu X.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá rétti til bóta samkvæmt slysatryggingu ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Af gögnum málsins þykir mega ráða að 12.11.2008, um það leyti sem M gekkst undir aðgerðina á hægri öxl, hafi honum mátt vera ljós þau atvik sem krafa um bætur úr slysatryggingunni er reist á. Er sérstök tilkynning um kröfu um bætur úr vátryggingunni var send X í nóvemberbyrjun 2013 var liðinn sá ársfrestur sem kveðið er á um í 1. mgr. 124. gr. vsl.

Kemur þá til skoðunar hvort af tilkynningunni frá 30.10.2008 hafi mátt ráða að í henni hafi jafnframt falist tilkynning um kröfu um bætur úr slysatryggingunni eða í tilkynningunni hafi falist nægilega tilgreindar upplýsingar þannig að X hafi mátt gera sér grein fyrir að hjá félaginu væri einnig til staðar slysatrygging sem gæti komið til greiðslu úr vegna slyssins. Tilkynningin laut aðallega að kröfu um bætur úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A. Í henni komu þó fram upplýsingar um B, vinnuveitanda M. Slysatryggingar eru að stærstum hluta keyptar af þeim sem einnig er vátryggður þannig að vátryggingartaki og vátryggður eru einn og sami aðilinn eða þær eru keyptar af vinnuveitanda vátryggðs annað hvort í formi slysatryggingar launþega eða almennrar

slysatryggingar. Krafa skv. 1. mgr. 124. gr. vsl er ekki bundin ákveðnum formskilyrðum. Eftir að tilkynningin barst X hefði átt að vera einfalt og fyrirhafnarlítið að kanna hvort M væri vátryggður samkvæmt slysatryggingu sem M hefði tekið sjálfur ellegar vinnuveitandi hans, B. Við þær aðstæður sem hér voru til staðar hefði X átt að geta gert sér grein fyrir að M væri slysatryggður samkvæmt almennri slysatryggingu þegar tilkynningin frá 30.10.2008 barst. Réttur M til bóta úr slysatryggingunni var því ekki fallinn niður sökum þess að hann hafi ekki gætt þess að tilkynna X um kröfu úr vátryggingunni innan ársfrestsins skv. 1. mgr. 124. gr. vsl. M á því rétt til bóta úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr almennri slysatryggingu hjá X.

Reykjavík, 28. janúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.